

РЕШЕНИЕ

№ 8116

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9737** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД против Решение без номер от 15.08.2023 г., постановено по АНД №4573/2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав, с което е потвърдено издаденото от Зам.-председателя на КФН ръководещ управление „Застрахователен надзор“, НП №Р-10-38/05.04.2023 г. Със същото на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на основание чл. 647, ал.2, вр. чл.644, ал.1, т.2, вр. чл. 648, ал.1 КЗ за нарушение на чл.42, ал.1 от Наредба № 49/16.10.2014 г. за задължителното застраховане по застраховки „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен превоз.

Твърди се, че оспореното решение е неправилно, като постановено при неправилно приложение както на материалния, така и на процесуалния закон, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно тълкуване на събраните по делото доказателства. Касаторът счита, че въззивният съд е нарушил изискването на чл.13, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН да вземе всички мерки, за да осигури разкриване на обективната истина. Според него това е така, тъй като решението е постановено без да са съобразени доказателствата по делото. Твърди се също, че наложеното наказание е явно несправедливо, тъй като очевидно не съответства на

обществената опасност на нарушението, както и че неправилно е преценено, че не са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН. По тези съображения, подробно мотивирани в касационната жалба, се иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

Ответникът Зам.-председателя на КФН ръководещ управление „Застрахователен надзор”, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание главен юрисконсулт А. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СПП дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което решението на СРС като законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е и основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №Р-10-38/05.04.2023 г., издаденото от Зам.-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на основание чл. 647, ал.2, вр. чл.644, ал.1, т.2, вр. чл. 648, ал.1 КЗ за нарушение на чл.42, ал.1 от Наредба № 49/16.10.2014 г. ЗД е санкционирано за това, че не е изпълнило задължението си да подаде данни за прекратяване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективирана в полица № ВГ30/122002152417, в деня на прекратяване на договора – 08.11.2022 г.

На основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка, а именно: На 21.07.2022 г. между ЗАД „ДаллБогг:Живот и Здраве” АД и предишния собственик на процесния лек автомобил бил сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съобразно полица №ВГ30/122002152417, за срок от една година от 23.07.2022 г.- 23.07.2023 г. Застрахователната премия следвало да се заплаща на четири вноски с падеж 23.07.2022 г.; 23.10.2022 г.; 23.01.2023 г.; 23.04.2023 г. От приобщените по делото документи е установено, че заплатена била единствено първата вноска. На 23.10.2022 г. бил падежът за заплащане на втората вноска по сключения договор, като срокът от 15 дни изтичал на 07.11.2022 г. До изтичане на законоустановения срок не постъпило заплащане на втората вноска по застрахователния договор. Застрахователната полица била подадена като прекратена в ГФ на 09.11.2022 г. в 10:13 ч., а договорът бил подаден като прекратен считано от 00:00 ч. на 10.11.2022 г.

След цялостна проверка на обжалваното НП въззивният съд е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват формално основание за отмяна на НП. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат изискуемите от разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН реквизити.

Според СРС от събраните в хода на процеса доказателства безспорно е установено извършеното нарушение по чл.42, ал.1 от Наредба №49/16.10.2014 г., тъй като дружеството не е изпълнило задължението си да подаде данни за прекратяване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективирана в полица № BG30/122002152417, в деня на прекратяване на договора. Съгласно посочената норма данни за прекратяване на застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите могат да се подават само в деня на прекратяване на договора. Дружеството е следвало да изпълни задължението си като подаде данни в деня на прекратяване на договора - 08.11.2022 г. Като е подало като прекратена на 09.11.2022 г. застрахователната полица, дружеството е извършило соченото административно нарушение.

СРС е приел, че размерът на наложената на жалбоподателя имуществена санкция от 1 000 /хиляда/ лв. не следва да бъде редуциран, тъй като същият е законосъобразен, адекватен на вида и тежестта на извършеното нарушение.

Въззивният съд е приел да неоснователни доводите за маловажност на случая и за наличие на предпоставки за приложение на чл.28 ЗАНН, мотивирайки се, че в случая са застрашени правата на ползвателя на конкретната застрахователна услуга, а забавянето води до нестабилност на конкретно правоотношение – за кого би възникнало задължение да заплати застрахователно обезщетение в случай на настъпване на застрахователно събитие. При тези мотиви е потвърдил НП.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXI касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, но при неправилно приложение на материалния закон.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите правилно е приел, че в хода на съдебното производство е доказано извършеното нарушение, за което дружеството е санкционирано и че не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП. Предвид това доводите на касатора в тази насока се явяват неоснователни.

Безспорно е установена фактическата обстановка по делото, която не се оспорва от касатора. Съгласно установеното в хода на съдебното производство, същият не е изпълнил законовото си задължение по чл.42, ал.1 от Наредба №49/16.10.2014 г. Законодателят императивно е създал задължение за застрахователя в деня на прекратяване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите да подаде данни за прекратяването. Безспорно е установено, че в случая застрахователният договор е прекратен на 08.11.2022 г., а данни за това са подадени на 09.11.2022 г., като договорът бил подаден като прекратен считано от 00:00 ч. на 10.11.2022 г. В тази връзка СРС правилно е приел, че изводът на административнонаказващия орган за осъществено нарушение на 08.11.2022 г. е правилен. Нарушението е на формално извършване като не се изисква наличие на вина. Санкцията е наложена в предвидения в закона минимален размер, поради което не може да се прецени като явно несправедлива.

Настоящият касационен състав намира обаче за основателно възражението за приложимост в случая на чл. 28 ЗАНН.

При издаване на оспореното НП административнонаказващият орган е приел, че нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Освен това с деянието се нарушава установения с нормативен акт ред за подаване на информация от страна на застрахователя до Гаранционния фонд и застрашава правата на ползвателите на застрахователни услуги. Нарушението води до несигурност относно това кой ще бъде задължен да изплати застрахователно обезщетение на увреденото лице по застраховката в случай на настъпване на застрахователно събитие. По тези съображения е приел, че чл.28 ЗАНН не може да намери приложение. Аналогични аргументи са застъпени и във въззивното решение, които не се споделят от настоящия касационен състав.

Съгласно §1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Очевидно е, че законодателят не изключил определен вид засегнати обществени, както и формалните нарушения от обхвата на чл.28 ЗАНН.

В конкретиката на настоящия казус, съдебният състав счита, че отрицателното въздействие на осъщественото от касатора деяние върху защитените обществени отношения е незначително, поради което използването на репресия се явява обществено неоправдано. Вярно е, че процесното нарушение е от категорията на тези, за съставомерността на които не се изисква наличие на определен вредоносен резултат. То е формално нарушение на просто извършване. Налице е обаче кумулация на смекчаващи обстоятелства, които обуславят неговата по-ниска степен на обществена опасност спрямо обикновените случаи на нарушения от този вид. Процесното нарушение на чл.42, ал.1 от Наредба №49/16.10.2014 г. е първо за застрахователното дружество. По делото не са събрани доказателства за други нарушения от страна на касатора в качеството му на адресат на нормите на КЗ и подзаконовите актове по неговото прилагане. Освен това дължимата информация е подадена само с един ден закъснение и преди съставяне на АУАН. Следователно задължението е изпълнено, при което не се касае за неизпълнение изобщо, а за забавено изпълнение и то само с един ден, което е с по-ниска степен на обществена опасност. В срока на забавата не се твърди и не е установено да е настъпило застрахователно събитие по процесния договор, поради което не е възникнала несигурност относно това кой би бил задължен да изплати застрахователно обезщетение. Затова имуществената санкция, наложена на нарушителя с процесното НП, макар и да е нормативно предвидена и наложена в минимален размер, се явява несъразмерна с тежестта на извършеното, надхвърля границите на необходимото за контрол върху застрахователната дейност и като прекомерна противоречи на принципа на пропорционалност. Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че извършеното нарушение е маловажен случай на административно нарушение. Като е стигнал до погрешния извод, че не са налице условията по чл. 28 ЗАНН по отношение на наложеното на касатова наказание за извършено нарушение на чл.42, ал.1 от Наредба №49/16.10.2014 г., въззивният съд е постановил неправилно съдебно

решение. Предвид това следва да намери приложение разпоредбата на чл.222 ал.1 ,вр. чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.4, вр. чл.63, ал.2, т.2 от ЗАНН, като въззивното решение се отмени и вместо него се постанови друго, с което се отмени процесното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Водим от гореизложеното и на основание чл.222,ал.1 във вр.чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение без номер от 15.08.2023 г., постановено по АНД №4573/2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №Р-10-38/05.04.2023 г., издаденото от Зам.-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на основание чл. 647, ал.2, вр. чл.644, ал.1, т.2, вр. чл. 648, ал.1 КЗ за нарушение на чл.42, ал.1 от Наредба № 49/16.10.2014 г.

ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, [населено място], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.